

Afsluttende skal jeg lige nævne smileyordningen. De Radikale måtte jo også have et fingeraftryk på den ny arbejdsmiljøreform, og det er fint nok. Vi tror bare ikke, at det hjælper arbejdsmiljøet. Vi håber selvfølgelig, at den lysregulering hjælper. Vi tror, at den først kommer til at hjælpe, når den kommer til at stå foran virksomhederne og skifter mellem rød, gul og grøn sådan alt efter, hvordan det fungerer inde bag ved murene. Vi håber selvfølgelig, at de tiltag, som er gjort, kommer til at fungere, selv om vi har vores tvivl, men om vi nogen sinde får en smiley, tvivler jeg nu på.

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Jeg vil gerne takke Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre for et fantastisk godt samarbejde om denne arbejdsmiljøreform.

Vi står her med den største forbedring af arbejdsmiljøet i mands minde. For første gang er der lagt en plan for besøg på samtlige landets 180.000 virksomheder med ansatte. Inden for 7 år vil samtlige virksomheder få besøg. De vil få deres arbejdsmiljø gået efter i sømmene.

I modsætning til det, som venstrefløjen har talt om i dag, står vi her over for et virkeligt gennembrud inden for arbejdsmiljøet. Ressourcerne dirigeres nu derhen, hvor de gør størst nytte, nemlig på de virksomheder, som ikke lever op til vores regler om et godt og sundt arbejdsmiljø.

Forligspartiernes ordførere har redegjort for reformen, og derfor skal jeg ikke begynde at gennemgå reformens enkelte elementer. Jeg kan jo bare konstatere, at venstrefløjen stadig sidder fast i bøder, strafafgifter og skat. Det er virksomhederne over for de problemer, som man gerne vil afhjælpe.

Jeg vil gerne erindre om, at de arbejdsmiljøafgifter, man betalte tidligere, som denne regering som en af sine første gerninger afskaffede, var penge, der gik i finansministerens kasse. Gik de til arbejdsmiljø? Næ, de gik til finansiering af samfundet, og det er jo typisk for den snak, vi har hørt her i dag. Det er bøder, strafafgifter og skat.

Nej, lad mig rose vores reform her, hvor vi tager udgangspunkt i den enkelte virksomhed. Vi tager ud og konstaterer fysisk og faktisk, om der er noget på virksomheden, som skal gås efter i sømmene. Hvis der er noget, der skal gås efter i sømmene, så bliver det gået efter i sømmene. Og er der noget, der halter, ja, så bliver virksomheden idømt en rådgivningspligt og ikke bare,

som systemet er i dag, en betalingspligt til BST, men hvor der ingen pligt er til at bruge rådgivningen.

Kl. 17.15

Nej, kære venstrefløj, det går jo nok med denne her sag, ligesom det gjorde med EU. Først skal I være imod i mange, mange år, og så på et eller andet tidspunkt, nå ja, så er der jo nok lidt godt i det. Så lad os nu mødes igen om nogle år og gøre status over denne her arbejdsmiljøreform. Så tror jeg, I vil være kommet på bedre tanker.

Se, denne her reform er en landvinding for arbejdsmiljøet. Det er en landvinding ved, at vi kommer ud på hver eneste virksomhed. Jeg kan ikke understrege det tit nok, for det er noget teoretisk snak, vi hører, om, hvor vidunderligt det tidligere system var. Hvis man skulle se på, hvor hurtigt virksomhederne ville blive gennemgået, så ville det tage 22 år – jeg gentager: 22 år!

Nu lægger vi altså en plan, hvor vi går samtlige af landets virksomheder igennem på 7 år, og derefter kommer vi ind i en turnus med besøg hvert tredje år. Man kan næsten ikke tænke sig et mere effektivt arbejdende Arbejdstilsyn end det.

Så jeg vil gerne igen takke Dansk Folkeparti og Det Radikale Venstre for et rigtig godt samarbejde om en fremsynet reform til glæde for arbejdsmiljøet på danske virksomheder.

(Kort bemærkning).

Bjarne Laustsen (S):

Jamen altså selvros mangler der i hvert fald ikke noget af. Nogle gange ville det måske være bedre, om det var andre, der roste.

De eneste, jeg kender til, der har rost det, er sådan set arbejdsgiverne. De griner hele vejen hen til banken.

Men ministeren sagde, at regeringspartiernes ordførere havde redegjort for reformen. Det er i hvert fald en overdrivelse, der vil noget, for alle de relevante spørgsmål, som er stillet af os i venstrefløjen, som ministeren betegner os, er jo ikke blevet besvaret. Og derfor ville det være rimeligt nu. Det må ministeren tage sig af i anden omgang, så jeg prøver igen.

Men først er jeg nødt til at rette en misforståelse. De penge, som den tidligere regering ville bruge på arbejdsmiljøet, gik i finansministerens kasse. Mage til hykleri har jeg aldrig nogen sinde hørt.

Kristendemokraterne stillede et forslag, da vi nåede hen til sommer, om at stoppe opkrævning-